

שלוש חידות

אוקראינה

ביער השתבשה לו הדרך, והוא תעה שם. כדי למצוא לאיזה כוון ללכת התחיל להסתכל על העצים ולבדוק מאיזה צד צומח עליהם האזוב. הסתכל וחשב "הנה החידה השניה!" והמשיך בדרך. יצא לשדה וראה - שם צייד מכוון רובה ורוצה לירות בארנבת. "הנה החידה השלישית!" שמח הרועה. עברו ימים רבים עד שהגיע לחצרו של הצאר. "הגעתי, צאר נכבד, להתחתן עם בתך!"

הייתה לו, לצאר, בת חכמה ויפה להפליא. מחזרים רבים ביקשו את ידה אך אף אחד לא יכול היה להשתוות בתבונה עם הנסיכה. והצאר הודיע בכל העולם שימסור אותה לאישה למי שיצליח לחוד לה שלוש חידות כאלה, שעליהן היא לא תמצא תשובה. שמע רועה צאן אחד על הנסיכה הבלתי רגילה. "איזה פלאים חיים שם בארמונות הצארים?" חשב "ואולי אצליח להתחכם לנסיכה ואקח לי אותה לאישה?" עלה הרועה על סוסו ויצא בדרך לעיר הבירה. בדרך נעשה צמא ועצר ליד באר כדי לשתות מים. בזמן ששתה סוסו הכניס ראש לתרמיל ואכל את הלחם שהרועה הכין לעצמו לדרך. "הנה החידה הראשונה" חשב הרועה והמשיך בדרכו.

"עם בתי?" השתומם הצאר "רבים רצו להתחתן

אתה, אך לא היה להם מספיק שכל לכך."
"ואני אנסה!"

הנסיכה רק בקושי הסכימה להביט על הרועה. "נו,
אמור את החידות שלך" אמרה.

"החידה הראשונה - לחם אכל את הסוס."
התאמצה מאוד הנסיכה אבל לא הצליחה לפתור
את החידה.

"אינני יודעת!" אמרה.

"לחם אכל את הסוס, הנסיכה שלי, זה כך: היה לי
סוס ששנים שירת אותי יפה. אבל פעם אכל לחם
מהתרמיל שלי והלחם היה מעופש. הסוס חלה
ומת. יוצא שהלחם אכל את סוסי."

"והנה החידה השניה - עיוורים וחרשים, אבל
מראים באיזה כוון ללכת."

שוב ניסתה הנסיכה לנחש, התאמצה, חשבה
הרבה זמן ולא הצליחה לפתור את החידה.

"אלה העצים, הנסיכה" אמר הרועה "אנחנו יכולים
להבחין לפי אזוב על העצים איפה הצפון ואיפה
הדרום, וכך יודעים איך ללכת."

"ויש עוד חידה, השלישית - הבשר ברח והברזל
נשאר במקום."

כמה שלא שברה את ראשה הנסיכה, גם את
החידה הזו לא הצליחה לפתור.

"צייד ירה בארנבת" הסביר לה הרועה "החטיא,
הארנבת ברחה והוא נשאר עם הרובה במקום."

רצה הצאר או לא רצה, אך מסר את הבת החכמה
שלו לרועה צאן פשוט, שהיה נבון יותר מכל
המחזרים האחרים.